

SEMINARIUM DOKTORANCKIE

ROZRÓŻNIANIE GRAFÓW PRZY POMOCY WYBRANYCH ICH NIEZMIENNIKÓW

Kod przedmiotu: [Kliknij i wpisz kod przedmiotu]

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Ewa Drgas-Burchardt

Prowadzący: dr hab. Ewa Drgas-Burchardt

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia doktoranckie stacjonarne					
Wykład			1-2		4
Ćwiczenia					
Laboratorium					
Seminarium				1 semestr - zaliczenie (zal) 2 semestr – zaliczenie (zal)	
Warsztaty					
Projekt					
Studia doktoranckie niestacjonarne					
Wykład				[Kliknij i wpisz formę zaliczenia zajęć]	
Ćwiczenia					
Laboratorium					
Seminarium					
Warsztaty					
Projekt					

CEL PRZEDMIOTU:

Seminarium doktoranckie (1 semestr) – Wykształcenie zdolności krytycznego czytania artykułów naukowych oraz umiejętności słuchania referatów im poświęconych. Wskazanie możliwości wykorzystania tych zdolności w dyskusji prowadzącej do stawiania problemów z danej dziedziny matematyki.

Seminarium doktoranckie (2 semestr) – Wykształcenie zdolności referowania artykułów naukowych w języku fachowym ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komentowania wyników w nich zawartych i formułowania związanych z nimi otwartych problemów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ukończone studia magisterskie

ZAKRES TEMATYCZNY SEMINARIUM:

Seminarium doktoranckie (1 semestr):

- sposoby charakteryzacji klas grafów
- znane klasy grafów, związki między nimi
- podstawy teorii dziedzicznych klas grafów

Seminarium doktoranckie (2 semestr):

- szczegółowa analiza dziedzicznych klas grafów
- niezmienniki grafowe w kontekście dziedziczności
- niezmienniki grafowe w kontekście rozróżnialności

METODY KSZTAŁCENIA:

Seminarium doktoranckie (semestr 1):

samodzielne czytanie literatury, dyskusja, konsultacje

Seminarium doktoranckie (semestr 2):

Samodzielne czytanie literatury, przygotowanie referatów, dyskusja, konsultacje

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Seminarium doktoranckie (1 semestr)

Doktorant:

- posiada pogłębioną wiedzę z zakresu seminarium doktoranckiego opartą na monografiach i artykułach naukowych (K_W01),
- potrafi precyzyjnie formułować pytania służące pogłębieniu wiedzy z tematyki obejmującej seminarium (K_U03),
- rozumie potrzebę dalszego kształcenia w zakresie problematyki rozważanej podczas seminarium (K_K01).

Seminarium doktoranckie (2 semestr)

Doktorant:

- zna aktualne kierunki rozwoju i najnowsze wyniki badań dotyczące tematyki seminarium (K_W06),
- potrafi samodzielnie znajdować w literaturze aktualne wyniki dotyczące tematyki seminarium (K_U05),
- potrafi konsultować swoje opinie z zespołem badawczym (K_K02).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Seminarium doktoranckie (semestr 1):

- dyskusja na temat czytanych tekstów,
- komentowanie wysłuchanych referatów.

Seminarium doktoranckie (semestr 2):

- dyskusja na temat czytanych tekstów,
- komentowanie wysłuchanych i prezentowanych referatów,

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Seminarium doktoranckie (semestr 1):

Godziny kontaktowe

- seminarium 30 godzin,
- konsultacje 20 godzin.

Praca samodzielna

- przygotowanie do seminarium 15 godzin,

Razem seminarium (semestr 1) -65 godzin (2 ECTS).

Seminarium doktoranckie (semestr 2):

Godziny kontaktowe

- seminarium 30 godzin,
- konsultacje 15 godzin.

Praca samodzielna

- przygotowanie do seminarium 20 godzin,

Razem seminarium (semestr 1) -65 godzin (2 ECTS).

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. M. Borowiecki, P. Mihók, Hereditary properties of graphs, w: V.R.Kulli, ed., Advances in Graph Theory (Vishawa International Publication, Gulbarga) (1991) 41—68.
2. A. Brandstadt V.B. Le, G.P. Spinrad, Graph Classes --- A Survey, Philadelphia (2004).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. W. Imrich, S. Klavzar, Product Graphs, New York (2000).
2. V. Giakoumakis, On the closure of graphs under substitution, Discrete Math. 177 (1997) 83-97.
3. A. Farrugia, Uniqueness and complexity in generalised coloring, PhD thesis, Waterloo, Ontario, Canada, 2003.
4. Y. Alavi, G. Chartrand, F.R.K. Chung, P. Erdős, R.L. Graham and O.R. Oellermann, Highly irregular graphs, J. Graph Theory 11(2) (1987) 235-249.

UWAGI:

[Kliknij i wpisz inne istotne informacje, które nie znalazły się wyżej!]